

Notat

Til **Fællesbestyrelsen og landsformandskredsen**

Fra **Team EU**

Dato **29. juni 2021**

Politisk aftale i EU om den fælles landbrugspolitik 2023-2027 – foreløbig beskrivelse og vurdering

I. Indledning

EU's landbrugsministre har på deres møde den 28. juni 2021 godkendt den politiske aftale om reformen af EU's landbrugspolitik for perioden 2023-2027, som Europa-Parlamentet, Rådet og Europa-Kommissionen indgik fredag d. 25. juni.

Godkendelsen er den foreløbig kulmination på den proces, som EU's daværende landbrugskommissær, Phil Hogan, igangsatte, da han for over tre år siden fremlagde Kommissionens forslag.

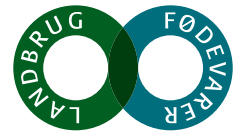
Aftalen skal nu omsættes i juridisk tekst i form af forordninger, som både Europa-Parlamentet og Rådet skal vedtage i løbet af efteråret. Herudover skal Europa-Kommissionen på en række områder lave gennemførelsesbestemmelser, som konkretiserer forordningerne.

Med forbehold for, at der endnu ikke ligger en samlet tekst for den politiske aftale, og at de endelige juridiske tekster ikke er på plads, følger nedenfor en gennemgang af de væsentligste områder, samt en foreløbig vurdering af resultatet.

II. Strategisk plan

De overordnede rammer for hvert medlemslands nationale gennemførelse af EU's landbrugspolitik skal fremover fastlægges i en såkaldt CAP-strategisk plan, der både skal dække søjle 1 ("hektarstøtten") og søjle 2 (landdistriktspolitikken). Planen skal udarbejdes i medlemslandene og godkendes af Europa-Kommissionen før tiltag kan igangsættes pr. 1. januar 2023. Det betyder, at den danske regering skal sende udkast til strategisk plan til Kommissionen senest den 31. december 2021.

Planen skal forholde sig til landbrugspolitikken overordnede ni målsætninger, der centrerer sig om henholdsvis økonomi, miljø og klima samt generel landdistriktsudvikling. Planen skal basere sig på en analyse af nationale styrker, svagheder, muligheder og trusler (en såkaldt SWOT-analyse). Samtidigt har Kommissionen understreget, at målet er at lave en grønnere politik, der er målrettet udfordringerne i de enkelte lande, og dermed

skaber flere resultater, samtidigt med at det skal blive enklere for landmanden. Som konsekvens af dette vil landbrugspolitikken medføre en betydelig forskel i implementeringen i medlemslandene.

Foreløbig vurdering

At den konkrete udformning af landbrugspolitikken i langt højere grad overlades til de enkelte medlemslande, øger samtidigt risikoen for, at der vil ske en konkurrenceforvriddning mellem medlemslandene. Det er derfor helt afgørende, at Kommissionen sikrer lige vilkår på tværs af EU, når de skal godkende de strategiske planer. Samtidigt skal den danske regering forpligte sig til at sikre en dansk implementering, der ikke udsætter danske landmænd for urimelige konkurrencevilkår.

III. EU's landbrugsbudget for Danmark

EU's landbrugsbudget blev fastlagt på baggrund af en aftale om EU's samlede syvårsbudget for perioden 2020-2027, som blev indgået mellem EU's stats- og regeringschefer i sommeren 2020, jf. tabellen nedenfor. Tabellen viser fordelingen mellem søjle 1 (primært direkte betalinger) og søjle 2 (landdistriktsbudgettet) i løbende priser. Tallene er før eventuel overførsel af midler fra søjle 1 til søjle 2 (fleksmidler). Endvidere skal det bemærkes, at tallene for landdistriktsmidlerne er før den nationale medfinansiering. Detaljerne i budgetaftalen er tidligere beskrevet i et notat, og vil ikke blive uddybet yderligere her. Det skal dog bemærkes, at landdistriktsbudgettet for 2021 og 2022 er inkl. 405 mio. kr., der stammer fra EU's genopretningsfond.

EU's landbrugsbudget - Danmark

Løbende priser 1.000 kr.	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2021-2027 i alt
Søjle 1	6.559	6.425	6.425	6.425	6.425	6.425	6.425	6.425	44.972
Søjle 2	667	811	851	566	566	566	566	566	4.490
Danmark, i alt	7.226	7.235	7.276	6.990	6.990	6.990	6.990	6.990	49.463

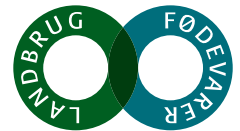
IV. Flexibilitet mellem søjler

Medlemslandene kan beslutte at overføre enten op til 40 procent af midlerne fra søjle 1 til søjle 2, eller op til 25 procent af midlerne fra søjle 2 til søjle 1. Dog kan lande, hvor den gennemsnitlige støtte per hektar er under 90 procent af EU-gennemsnittet, beslutte at overføre op til 30 procent fra søjle 2 til søjle 1.

Hvis de midler, der overføres til søjle 2, anvendes til indsatser i forhold til klima, miljø eller biodiversitet, vil det være muligt at modregne beløbet i det beløb, der skal afsættes til eco schemes i søjle 1. Det er dog en forudsætning, at de overførte midler skal ligge ud over en andel på 30 procent af landdistriktsbudgettet til miljø og klimatiltag.

Foreløbig vurdering

Det er stærkt problematisk, at man giver en så stor flexibilitet i forhold til fordelingen mellem de to søjler. Med muligheden, for at medlemslandene kan beslutte at flytte 40 procent fra søjle 1 til søjle 2, og 30 procent den modsatte vej for visse lande, har man åbnet for en meget betydelig konkurrenceforvriddning.

V. Definitioner

Under EU's landbrugspolitik ligger der en række basale definitioner, som er afgørende for hvem og hvilke arealer, der kan modtage landbrugsstøtte. Der er blandt andet blevet enighed om følgende.

i. Aktiv landbruger

Det bliver obligatorisk for medlemslandene at indføre en definition af en aktiv landbruger. Det vil være en forudsætning for at få landbrugsstøtte, at ansøgeren er aktiv landbruger. Det er medlemslandene, der skal fastlægge den nationale definition inden for visse rammer. Det skal blandt andet sikres, at landbrugeren udøver et minimum af landbrugsaktivitet, og der skal anvendes objektive kriterier som for eksempel indkomst-tests, arbejds-kraftbehov, aktiviteter i nationale registre m.v. Der kan også laves en negativliste.

Foreløbig vurdering

Erfaringen fra de nuværende regler har vist, at det er tæt på umuligt at lave en meningsfuld definition af en aktiv landbruger. Derfor blev de nuværende regler også ændret, så det blev frivilligt for medlemslandene at anvende reglerne. Landbrug & Fødevarer er bekymret for, om det er muligt at lave en tilstrækkeligt enkel og praktisk håndterbar definition. Denne bekymring retter sig ikke mindst mod deltidslandmænd, der har en anden indtjening.

ii. Ung landbruger

En ung landbruger defineres ud fra tre kriterier, som vil have betydning for, om en ansøger vil være kvalificeret til støtteordninger rettet mod unge landbrugere:

- *Aldersgrænse:* Medlemslandene skal sætte en maksimal aldersgrænse. Grænsen skal ligge mellem 35 og 40 år.
- *Bedriftsleder:* Den unge landbruger skal være bedriftsleder
- *Kvalifikationer:* Den unge landbruger skal have passende uddannelse eller kvalifikationer.

Foreløbig vurdering

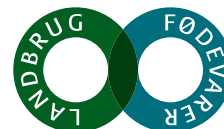
I Danmark er landbrugsloven blevet liberaliseret, så der ikke længere stilles krav om uddannelse eller kvalifikationer for erhvervelse af en landbrugsbedrift. Det er vigtigt, at det obligatoriske kvalifikationskrav defineres så bredt som muligt, så det ikke forhindrer, at unge landbrugere som gerne vil etablere sig på en landbrugsbedrift, i at søge særlige støtteordninger, der er iværksat med det formål at fremme generationsskifte i landbruget.

iii. Bedrift

Der er ikke grundlæggende ændret på definitionen af en bedrift, men der er indsat bestemmelser, som har et forøget fokus på, at de bagvedliggende ejerforhold på bedrifterne skal oplyses i forbindelse med ansøgning om støtte.

Foreløbig vurdering

Af hensyn til en enkel administration er det vigtigt at holde fast i en bedriftsdefinition, hvor der administreres efter CVR-nummer.

iv. Bruttoarealmodellen og støtteberettigede arealer

Bruttoarealmodellen er blevet en mulighed, da definitionen af støtteberettigede arealer udvides til at kunne omfatte landskabselementer/småbiotoper under forudsætning af, at de ikke er dominerende på det areal, hvor der er placeret.

Derudover vil landskabselementer, som anvendes til at opfylde det kommende krav om etablering af "ikke-produktive elementer eller arealer" (GLM 9 – se senere) også være støtteberettigede. Endelig defineres skovlandbrug (fx sribedyrkning med korn og frugttræer) og paludikultur (produktion af afgrøder under vand) som støtteberettigede afgrøder.

Foreløbig vurdering

Det er positivt, at der åbnes for, at småbiotoper og lignende fremadrettet kan være støtteberettigede. Det er dog vigtigt, at der findes en administrativt enkel model, hvis landmændene skal omfavne muligheden. Den implementeringsmodel, der indtil videre er lagt op til, er alt for kompleks.

VI. Bæredygtighedsindkomststøtte og konditionalitet

Støtte under grundbetaling og grønne krav erstattes af en ny såkaldt bæredygtighedsindkomststøtte (ofte forkortet "BISS" fra den engelske betegnelse: *Basic Income Support for Sustainability*). Det er en betingelse for at få udbetalt landbrugsstøtte, at en række basiskrav overholdes. Dette kaldes konditionalitet – et nyt ord for krydsoverensstemmelse. De tre grønne krav, vi kender i dag, bliver omformet til en række konditionalitetskrav, kaldet GLM-krav (God Landbrugs- og Miljømæssig stand af landbrugsarealerne). Nye krav og krav med væsentlige ændringer er følgende:

i. GLM 1 – Permanent græs

Kravet skal sikre, at andelen af permanent græs i forhold til det samlede landbrugsareal i et medlemsland opretholdes. Andelen må ikke falde mere end fem procent sammenlignet med et referenceår. Hvis det sker, skal opløjede arealer retableres. Referenceåret ændres sandsynligvis til 2018, men det er ikke endeligt bekræftet.

Foreløbig vurdering

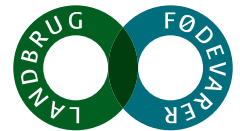
Hvis referenceåret er ændret til 2018, er der sandsynligvis en øget risiko for, at den danske andel falder med mere end fem procent.

ii. GLM 2 – Vådområder og tørvejord

Kravet skal sikre beskyttelse af vådområder og tørvejord. Implementeringen af kravet kan i begrundede tilfælde udskydes til 2024 eller 2025. Tiltagene må ikke betyde, at arealerne mister deres landbrugsstatus.

Foreløbig vurdering

Det er vigtigt, at den nationale implementering af kravet lægger sig op ad den eksisterende nationale lovgivning, og at der ikke er danske landmænd, der får indskrænket deres nuværende muligheder for at dyrke arealerne.

iii. GLM 4 – Krav om bræmmer langs vandløb og søer

Kravet fastlægger bredden på bræmmer langs vandløb og søer uden anvendelse af pesticider og gødning. Hovedkravet bliver, at der skal være en minimumsbredde på tre meter. Det bliver muligt at fravige kravet i områder med betydelige vandings- og afvanding-grøfter. Det er uklart, om det er muligt at fravige breddekravet på nationalt plan. Vi har p.t. krav om to meter bræmmer i Danmark.

Foreløbig vurdering

Det er meget vigtigt, at det bliver muligt at fortsætte med to-meter bræmmer i Danmark. Landbrug & Fødevarer har under forhandlingerne argumenteret for, at ønsket om bredere bræmmer i stedet for bør sikres gennem et incitament til dette via et eco scheme. Den endelige vurdering af udformningen af kravet afventer de præcise juridiske tekster, da de vil give en bedre fornemmelse af, hvordan det kan blive muligt at implementere kravet i Danmark.

iv. GLM 7 – Krav om minimumsjorddække

Kravet forventes at kunne opfyldes med pligtige efterafgrøder og husdyrefterafgrøder i Danmark.

Foreløbig vurdering

Det er positivt, hvis kravet kan opfyldes ved etablering af pligtige- og husdyrefterafgrøder.

v. GLM 8 – Krav om sædskifte

Hovedkravet er, at der hvert år skal etableres en ny afgrøde på alle arealer (på nær flerårige afgrøder, græs og brak). Der er en række undtagelsesbestemmelser, hvor det blandt andet fremgår, at efterafgrøder i denne forbindelse sandsynligvis også tæller som en afgrøde. Endvidere vil der under visse betingelser være mulighed for at erstatte sædskiftekravet med et krav om afgrødediversificering. Bedrifter med under 10 hektar omdriftsareal er undtaget for kravet, ligesom der er defineret nogle undtagelser for bedrifter med mere end 75 procent græs i sædskiftet. Ligeledes er økologiske bedrifter undtaget fra kravet. Endelig kan medlemslandene vælge at fastlægge en maksimal grænse for hvor stort et areal, der må være dækket med en enkelt afgrøde.

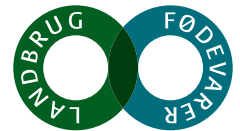
Foreløbig vurdering

Det er endnu uklart, hvorvidt formuleringen af dette krav muliggør den oprindelige danske tilgang til implementering af dette krav, hvor der er fokus på afgrødeskifte for afgrøder med risiko for opformering af sædskiftesygdomme, som fx roer, kartofler og raps. Landbrug & Fødevarer er derfor meget bekymret over formuleringen af dette krav, da det potentielt kan blive særdeles indgribende. Dog tyder en foreløbig vurdering på, at produktionen af blandt andet græsfrø kan undtages for kravet med henvisning til, at der er tale om en flerårig afgrøde.

På baggrund af kravets indgribende karakter vil Landbrug & Fødevarer fokusere på muligheden for at erstatte kravet med en fortsættelse af det nuværende krav til afgrødevariation (krav om to eller tre afgrøder).

vi. GLM 9 – Krav om ikke-produktive arealer og landskabselementer

Der vil blive indført et krav om, at alle landmænd skal udlægge mindst fire procent af deres omdriftsareal med ikke-produktive arealer og landskabselementer inklusiv brak. Kravet erstatter det eksisterende krav til etablering af miljøfokusområder.

Man kan dog nationalt give mulighed for at leve op til kravet på andre måder:

- Hvis en landmand udlægger syv procent af omdriftsarealet med ikke-produktive arealer og elementer som led i et eco scheme, kan forpligtelsen under dette krav reduceres til tre procent.
- Hvis medlemslandet vælger at medtage efterafgrøder (omregningsfaktor på 0,3) og/eller kvælstoffikserende afgrøder (dyrket uden anvendelse af sprøjtemidler) i kravet, skal landmanden udlægge mindst syv procent af omdriftsarealet, heraf skal mindst tre procent være ikke-produktive arealer.
- Bedrifter med under 10 hektar omdriftsareal er undtaget fra kravet. Derudover en række undtagelser for bedrifter med mere end 75 procent græs i sædskiftet.

Foreløbig vurdering

Kravet er langt hen ad vejen et *de facto*-braklægningskrav. Landbrug & Fødevarer mener, at kravet på fire procent for medlemslande, der vælger kun at medtage ikke-produktive arealer, er sat for højt. Det er den mulighed, som regeringen planlægger at anvende i Danmark. Det er ikke rimeligt, hvis andre lande kan få rabat på kravet ved at lade efterafgrøder tælle med. Hvis regeringen fastholder deres plan, er det centralt for Landbrug & Fødevarer, at der gives mulighed for at medregne læhegnene, ligesom eventuelle treme-ter-bræmmer skal kunne medregnes. Endelig peger muligheden for delvist at leve op til kravet gennem et eco scheme på behovet for at etablere et generelt eco scheme, der fremmer biodiversitet.

vii. Mærkning og registrering af dyr

Konditionalitetskrav om mærkning- og registrering af dyr bortfalder.

Foreløbig vurdering

Landbrug & Fødevarer hilser dette velkomment.

viii. Social konditionalitet

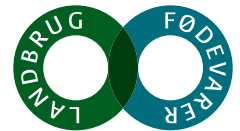
Europa-Parlamentet har foreslået, at landbrugsstøtten også skal betinges af overholdelse af forskellige arbejdsmarkedsforhold. Der har været kæmpet kraftigt imod dette forslag, men et kompromis er nu landet på, at direktiver vedrørende ansættelsesforhold, sundhed og sikkerhed skal omfattes af konditionalitet. Social konditionalitet kan implementeres frivilligt fra 2023 og er obligatorisk fra 2025. Efter to år skal der laves en evaluering, som inkluderer mulighed for at tilføje ny lovgivning til den sociale konditionalitet. Den konkrete udmøntning af dette krav er dog fortsat meget uklar.

Foreløbig vurdering:

Landbrug & Fødevarer har argumenteret mod forslaget fra Europa-Parlamentet, da det vil give ekstra administrative omkostninger for landmændene og ikke giver mening i forhold til den danske arbejdsmarkedsmodel, hvor overenskomster aftales mellem arbejdsmarkedets parter. Det er tegn på, at det opnåede kompromis er mindre indgribende end oprindeligt foreslået af Europa-Parlamentet, men det er nødvendigt at finde en implementeringsmodel i Danmark, der er så administrativt enkel og så lidt indgribende som muligt.

VII. Intern udjævning og betalingsrettigheder

I 2026 skal alle betalingsrettigheder have en værdi på minimum 85 procent af den nationale gennemsnitsværdi. Medlemslandene kan også vælge at lave en fuld udjævning af

betalingsrettighedernes værdi. Hvis betalingsrettighedernes værdi er udjævnet, vil man nationalt kunne beslutte at afskaffe betalingsrettighederne.

Foreløbig vurdering

Kompromisteksten giver mulighed for at udjævne hektarstøtten og afskaffe betalingsrettighederne. Hvis dette gøres i Danmark, er det vigtigt, at der samtidig sikres en kompensation til aktive producenter i de sektorer, som bliver ramt af udjævningen.

VIII. Støtteloft / degressivitet / omfordelingsstøtte

Der indføres en obligatorisk omfordelingsstøtte på 10 procent af søjle 1-budgettet. Til gengæld bliver det frivilligt at indføre støtteloft (*capping*) og gradvis aftrapning af støtten over et vist beløb (degressivitet).

Der bliver dog mulighed for nationalt at leve op til målet om omfordeling på en anden måde, såfremt denne også lever op til målet omfordeling fra større til mindre bedrifter.

Foreløbig vurdering

Kravet vil ramme mange større danske bedrifter urimeligt hårdt, og er i klar strid med det niveau for omfordelingsstøtte, som Landbrug & Fødevarer har ønsket. Herudover er det uklart, hvilken muligheder, der er for at leve op til kravet om omfordeling på anden måde, og om fx en fuld intern udjævning vil kunne anerkendes.

IX. Eco schemes

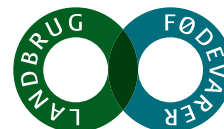
Eco schemes er nye etårige ordninger under søjle 1, som er frivillige for landmanden at søge, men obligatoriske for medlemslandene at udbyde. Eco schemes finansieres ved at reducere indkomststøtten til landmændene, og der kan i visse tilfælde gives incitamentsbetalinger.

Medlemslandene skal årligt afsætte 25 procent af den direkte landbrugsstøtte til grønne ordninger og dyrevelfærd under eco schemes. Op til halvdelen af øremærkningen på de 25 procent kan opfyldes via grønne ordninger i landdistriktsprogrammet. Jf. bemærkningerne under afsnittet om fleksibilitet mellem søjler, er det muligt at reducere kravet på 25 procent på baggrund af midler der flyttes til søjle 2 og anvendes til grønne ordninger.

Ifølge den senest tilgængelige information skal hvert eco scheme, som medlemslandene udbyder, som minimum dække mindst to formål indenfor klima, miljø, dyrevelfærd og antibiotikaresistens, ligesom det vil blive obligatorisk at lave et point/scoringssystem i ordningerne.

Foreløbig vurdering

Der er tale om en meget ambitiøs øremærkning af midler til grønne ordninger. Ordningerne finansieres ved at reducere indkomststøtten, og vil derfor som udgangspunkt negativt påvirke landmændenes indkomststøtte meget betydeligt. Blandt andet på den baggrund er det helt afgørende, at der bliver tale om generelle brede ordninger, som vil være relevante for alle landmænd at søge, og at ordningerne indeholder incitamentsbetalinger.

Derudover er det vigtigt, at muligheden for at opfylde en del af øremærkningen via landdistriktsprogrammet udnyttes fuldt ud.

X. Støtte til unge landbrugere

Der skal afsættes tre procent af den direkte landbrugsstøtte til særlig støtte til unge landbrugere med henblik på at fremme generationsskifte. Medlemslandene skal beslutte hvordan midlerne anvendes. Det er muligt at give en top op-betaling på hektarstøtten, som det kendes fra den nugældende landbrugspolitik, eller at lave en etableringsstøtteordning i landdistriktsprogrammet, hvor der gives et engangsbeløb på op til 745.000 kr. Det er også muligt at give tilskud til unge landbrugeres investeringer. Ved tilskud til investeringer skal der anvendes en omregningsfaktor på 50 procent. Betydningen af dette kendes endnu ikke præcist.

Foreløbig vurdering

Andelen af midler, der skal anvendes til unge landbrugere, hæves fra to til tre procent af den direkte støtte. Dette er ca. 190 mio. kr. årligt, og det er ikke sikkert, at en etableringsstøtteordning alene kan give afløb for så stort et beløb. I den nationale implementering er det derfor vigtigt, at fremtidige støtteordninger er indrettet, så der sikres afløb for disse midler, så de ikke skal sendes tilbage til EU.

XI. Koblet støtte

Det er muligt for medlemslandene at anvende op til 13 procent af den direkte støtte til koblet støtte. Beløbet kan øges med yderligere to procentpoint, hvis der gives støtte til proteinafgrøder. Medlemslande som i dag anvender mere end 13 procent af den direkte støtte til koblet støtte kan fortsætte med dette. Som noget nyt skal medlemslandene demonstrere, at betalingerne er konsistente med vandrammedirektivet.

Der kan gives koblet støtte til en række sektorer, herunder også stivelseskartofler, sukkerroer, kalve- og oksekød, mælk m.v.

Foreløbig vurdering

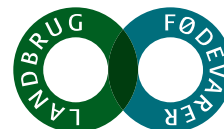
Kompromisteksten vil give mulighed for, at slagtepræmieordningen fortsætter, og at der kan udvikles nye koblede præmieordninger, som kan sikre sektorbalancen.

XII. Kontrol og sanktioner

Det bliver obligatorisk for medlemslandene at etablere et arealmonitoreringssystem, som også skal kunne indrapportere data til EU-Kommissionen om målopfyldelse. Der bliver fremadrettet en større frihed for medlemslandene i forhold til tilrettelæggelse af kontrol- og sanktionssystemer, da det væsentlige er, at medlemslandene når de målsætninger der er fastlagt.

Foreløbig vurdering

Det er vigtigt, at medlemslandenes større frihed tilrettelæggelse af kontrol- og sanktionssystemer giver mulighed for, at der i Danmark indrettes et kontrolsystem, hvor der er

større fokus på vejledning og korrektion frem for sanktioner, og at det nuværende fokus på bagateller erstattes af helhedsvurderinger og højere bagatelgrænser.

XIII. Sektorprogrammer

Sektorprogrammerne for frugt og grønt og for biavl fortsætter. Det er muligt for medlemslandene at oprette sektorprogrammer i nye sektorer, hvis det ønskes.

Foreløbig vurdering:

Det er positivt, at det bliver muligt at fortsætte med de eksisterende sektorprogrammer for frugt og grønt og for biavl.

XIV. Rådgivning og innovation

Fremme af viden, innovation og digitalisering i landbruget og i landdistrikterne en tværgående målsætning i den fælles landbrugspolitik. Alle lande skal i deres strategiske planer indarbejde en ordning om rådgivning af landbrugere og andre modtagere af EU-landbrugsstøtte i forhold til både arealforvaltning og driftsforvaltning. Det fremgår af aftalen, at landbrugsrådgivning må bygge videre på eksisterende systemer og at både offentlig og privat rådgivning kan anerkendes inden for CAP-strategiske planer.

Der er også en forventning om, at alle lande engagerer sig i det europæiske innovationspartnerskab (EIP) via oprettelse i såkaldte operationelle grupper, og at man afsætter midler til formålet i de strategiske planer. Målet er at skabe merværdi ved at skabe forbindelse mellem forskning og anvendt landbrugspraksis samt fremme innovation generelt.

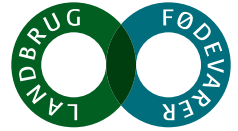
Foreløbig vurdering

Det forventes, at det danske rådgivningssystem kan fortsætte inden for rammerne af den kommende landbrugspolitik, men det er vigtigt at have fortsat fokus på at sikre anerkendelsen af det danske rådgivningssystem. Det kan opstå nye muligheder for SEGES og DLBR for at byde ind på nye typer af rådgivningsopgaver som en del af CAP-implementering i Danmark.

Danmark er i dag ikke formelt set engageret i de såkaldte operationelle grupper under det europæiske innovationspartnerskab, EIP, og det er vigtigt, at danske innovationsaktiviteter og rådgivningssystemet også fremadrettes anerkendes som en aktiv medspiller i forhold til implementeringen af EU's landbrugspolitik i Danmark.

XV. Landdistriktpolitikken

Rammerne om landdistriktpolitikken fortsætter i store træk, som i den nuværende programperiode, men med et reduceret budget fra EU's side. Der vil dog ikke længere blive udarbejdet et egentligt landdistriktsprogram, idet landdistriktpolitikken vil blive håndteret som en del af den generelle strategiske plan.

Der skal minimum afsættes 35 procent af landdistriktsbudgettet til miljø- og klimaordninger (hvori ordninger til dyrevelfærd og "grønne" investeringsordninger også tæller med), samt uændret fem procent til lokale aktionsgrupper (LAG).

Foreløbig vurdering

Det vurderes ikke at være en udfordring for Danmark at leve op til de fastsatte minimumskrav omkring miljø og klima i det danske landdistriktsprogram.

i. Risikostyring

Det vil være frivilligt for medlemslandene at afsætte midler til risikostyring under landdistriktpolitikken. Den danske regering vil i sin strategisk plan skulle redegøre for anvendelsen af risikostyringsinstrumenter i Danmark.

Foreløbig vurdering

Landbrug & Fødevarer har arbejdet for, at risikostyringsinstrumenter er frivillige for de enkelte medlemslande under søjle 2. Det kan dog være nødvendigt at indføre et indkomststabiliseringsinstrument til at hjælpe de landmænd, der rammes særligt hårdt af en udjævning af betalingsrettighedernes værdi.

ii. Ø-støtte (støtte til ugunstigt stillede områder)

Der er fortsat mulighed for at give støtte til områder med særlige begrænsninger, som fx ø-støtte, i søjle 2. Det vil ikke være muligt at give støtten i søjle 1 som i dag. I søjle 2 er det kun meromkostninger eller tabt indkomst, der kan støttes og støtten skal udformes som en årlig støtte per ha.

Foreløbig vurdering

L&F har arbejdet for at ø-støtten kan fortsætte i Danmark – også selvom det fremadrettet skal flytte over i søjle 2.

iii. Økologisk arealstøtte

Økologisk arealtilskud kan fortsætte uændret under landdistriktpolitikken – og dermed en støtte baseret på flerårige tilsagn. Men det vil fremadrettet nationalt kunne besluttes alternativt at kunne yde støtten som et eco-scheme i søjle 1 og dermed som en etårig ordning.

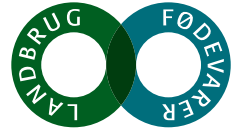
Foreløbig vurdering

Landbrug & Fødevarer har ikke ønsket, at den økologiske arealstøtte skal ydes som et eco scheme, som regeringen lægger op til.

XVI. Markedspolitikken

Aftalen vil ikke medføre store ændringer i den fælles europæiske markedsforvaltning (CMO). De eksisterende rammer for intervention og privat oplagring videreføres. Interventionsperioden for smør og skummetmælkspulver forlænges med en måned gældende fra 1. februar til 30 september. Interventionsperioden for okse- og kalvekød er helårlig.

Europa-Parlamentets forslag om, at medlemslande skal indrapportere, hvilke virksomheder, der benytter sig af interventionsordningen for at sikre større markedstransparens

blev ikke vedtaget, og oplysninger vil dermed fortsat være på landeniveau med specifikationer om hvilke forhold, der i det forgange år blev købt og solgt ved under interventionsordningen.

Der bliver indført en ordning for frivillig produktionsreduktion under de nuværende redskaber imod markedsforstyrrelser. Dette indebærer blandt andet muligheden for at suspendere importtariffer i tider med stor efterspørgsel og omvendt støtte til frivillig produktionsreduktion i kriseperioder. Dermed er Parlamentets forslag om muligheden for en obligatorisk strafafgift til producenter, der øger produktionen i kriseperioder, faldet bort.

Foreløbig vurdering

Overordnet er Landbrug & Fødevarer tilfredse med aftalen på markedsforvaltningen, der viderefører eksisterende markedsredskaber uden at introducere store ændringer til de nuværende udbudsregulerende instrumenter. Efterspørgslen efter europæiske fødevarer er global, og udbud bør derfor være markedsdrevet og ikke reguleres efter markedsmonitorering i EU.

XVII. Krisereserven og finansiell disciplin

Der fastlægges en krisereserve på 450 mio. euro. Hvis reserven anvendes, skal den fortsat finansieres af landmændene selv. Det sker ved i første omgang at anvende uudnyttede reserver og indtægter under søjle 1-budgettet og derefter ved at reducere de direkte betalinger procentuelt for alle landmænd. Reduktionen skal ske via den såkaldte finansielle disciplin. Her vil det uændret være sådan, at reduktioner i de direkte betalinger først sker for støttebeløb over en bundgrænse på €2.000 per bedrift.

Der vil ikke længere per automatik ske en årlig opkrævning og tilbageførsel af midler fra krisereserven, når der udbetales landbrugsstøtte. Der vil udelukkende ske en opkrævning, hvis krisereserven ikke kan finansieres ved at anvende uudnyttede reserver og indtægter, og der vil ikke længere ske en tilbageførsel af uudnyttede midler.

Foreløbig vurdering

Landbrug & Fødevarer er fortsat kritisk over for anvendelsen af en krisereserve, der reelt finansieres af landmændene selv. Samtidigt betyder fortsættelsen af den finansielle disciplin med en franchise på €2.000, at lande med mange små bedrifter reduceres væsentligt mindre. Landbrug & Fødevarer mener, at det i stedet være sådan, at alle lande reduceres med den samme procentsats. Herefter kan man nationalt vælge at reducere på en måde så de mindre bedrifter tilgodeses.